Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti

Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası

Antonio Pirolli
şef | conductor

Elvin Hoxha Ganiyev
keman | violin

SEZON AÇILIŞ KONSERİ

30 EKİM | 31 EKİM

RAUF RAİF DENKTAŞ KÜLTÜR VE KONGRE SARAYI, **GAZİMAĞUSA**

CUMHURBAŞKANLIĞI YERLEŞKESİ "MAVİ SALON", **LEFKOŞA**

20.00

Ludwig van Beethoven - Keman Konçertosu, Re Major, Op.61
Violin Concerto in D Major,Op.61

Ludwig van Beethoven - Senfoni No. 6, Fa Majör, Op.68 "Pastoral"
Symphony No. 6 in F Major, "Pastoral"

GAZİMAĞUSA BELEDİYESİ
Doğu Akdeniz Üniversitesi
TÜRKİYE İŞ BANKASI
Sky Roof Hotel
TURKCELL İLETİŞİM SPONSORU KUZEY KIBRIS

Sevgili Dinleyicilerimiz,

Her geçen gün aramıza katılan yeni dinleyicilerimizi görmekten büyük mutluluk duyuyoruz. Alkışlarınız ve desteğiniz bizim için çok değerli.

Konserlerimiz sırasında ses ve görüntü kaydı yapıldığını sizlere hatırlatmak isteriz. Bazı eserlerin birkaç bölümden oluştuğunu göz önünde bulundurarak, eserin tamamlanmasını beklemeden alkışlamamanız önemlidir.

Ayrıca, konser atmosferini korumak ve hep birlikte müziğin keyfini tam anlamıyla yaşamak için, konser boyunca cep telefonlarınızla fotoğraf veya video çekmemenizi rica ederiz.

KKTC Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası

Dear Audience Members,

We are delighted to welcome new listeners to our performances every day. Your applause and support mean a lot to us.

We would like to remind you that sound and video recordings are made during the concert. Since some pieces consist of several movements, it is important to avoid applauding until the piece is fully completed.

Additionally, to maintain the concert atmosphere and ensure everyone can fully enjoy the music, we kindly ask that you refrain from taking photos or videos with your cell phones during the concert.

TRNC Presidency Symphony Orchestra

Konser Programı
Concert Program

L.Beethoven Keman Konçertosu, Re Major, Op.61
Violin Concerto in D Major, Op.61

Allegro, ma non troppo
Larghetto
Rondo. Allegro

L.Beethoven Senfoni No. 6, Fa Majör, Op.68
“Pastoral”
Symphony No. 6 in F Major,
“Pastoral”

Allegro ma non troppo
Andante molto moto
Allegro
Allegro
Allegretto

Antonio Pirolli

şef | conductor

Antonio Pirolli, *şef*

Roma'da doğan Antonio Pirolli, Roma "Santa Cecilia Konservatuvarı"nın piyano, kompozisyon, koro ve orkestra yönetimi bölümlerinden pekiyi dereceyle mezun olmuştur. Zoltan Pesko, Vladimir Delman ve Rudolf Barshai ile çalışan Pirolli, 1987 yılında düzenlenen "3. Arturo Toscanini Şeflik Yarışması"nda üçüncülük ödülünü kazanmıştır.

Türkiye'ye geldikten sonra, 1995-2000 yılları arasında Ankara Devlet Opera ve Balesi'nin, 2002-2005 yılları arasında ise İstanbul Devlet Opera ve Balesi'nin Genel Müzik Direktörlüğü görevini yürütmüştür.
Çok geniş bir opera ve senfoni repertuarına sahip olan Pirolli, dünyanın en önemli opera ve senfoni orkestralarına, ayrıca prestijli festivallere davet edilmektedir. Yer aldığı önemli kurum ve etkinlikler arasında şunlar bulunmaktadır:

Berlin Deutsche Oper (Almanya), Teatro Colón (Buenos Aires), Teatro São Carlos (Lizbon), Teatro alla Scala (Milano), Teatro dell'Opera (Roma), New National Theatre (Tokyo), Teatro Carlo Felice (Cenova), Maggio Musicale Fiorentino (Floransa), Teatro Massimo Bellini (Katanya), Teatro Comunale "G. Verdi" (Trieste), Wiesbaden Operası (Almanya), Orchestra "A. Toscanini" (Parma), "G. Enescu" Senfoni Orkestrası (Bükreş), Orchestra Palau de la Música (Valensiya), Kiev Filarmoni Orkestrası (Ukrayna), Tokyo Symphony Orchestra, Tokyo Philharmonic Orchestra.

Ayrıca şu festivallerde yer almıştır: Aspendos Opera Festivali (Antalya), Puccini Opera Festivali (Torre del Lago – İtalya), Split Opera Festivali (Hırvatistan), Avenches Opera Festivali (İsviçre), Santander Opera Festivali (Ispanya), Caracalla Opera Festivali (Roma), Teatro Massimo Bellini (Katanya).
2016 yılında Şanghay Operası'nda Verdi'nin Falstaff operasının Çin'deki ilk seslendirilişini gerçekleştirmiştir.
2017 yılı Ekim ayında, Bari Teatro Petruzzelli Operası'nda Lucia di Lammermoor operasını yönetmek üzere davet edilmiştir.

Yurtiçinde ise her yıl düzenli olarak Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası (CSO), Bilkent Senfoni Orkestrası, Borusan Filarmoni Orkestrası ile birlikte; İstanbul, İzmir, Adana, Antalya ve Bursa Devlet Senfoni Orkestraları ile konserler vermektedir.

2018 yılında Ankara Üniversitesi tarafından kendisine "Fahri Doktora" unvanı verilmiştir. Aynı yıl, Lizbon Operası'nda Rossini'nin 150. ölüm yıldönümü konserinde Stabat Mater oratoryosunu yönetmek üzere davet edilmiştir. Ekim 2018'de Katanya Operası'na yeniden davet edilmiştir.

2019 yılında Lizbon'da Verdi'nin La Forza del Destino, La Wally, Il Tabarro ve Ernani operalarını; Bari'de ise Toscaoperasını yönetmek üzere davet edilmiştir.
2021 yılından itibaren, yeni kurulan TRT 2 Filarmoni Orkestrası'nın daimi şefi ve Genel Müzik Direktörü olarak görevlendirilmiştir.

2022 yılından itibaren ise Lizbon São Carlos Operası'nın Genel Müzik Direktörlüğü görevini üstlenmiştir.

Antonio Pirolli, *conductor*

Born in Rome, Antonio Pirolli graduated with highest honors from the "Santa Cecilia Conservatory" in Rome, where he studied piano, composition, choral conducting, and orchestral conducting. He worked with Zoltan Pesko, Vladimir Delman, and Rudolf Barshai. In 1987, he won third prize at the "3rd Arturo Toscanini Conducting Competition."

After coming to Turkey, he served as the General Music Director of the Ankara State Opera and Ballet between 1995–2000, and of the Istanbul State Opera and Ballet between 2002–2005.

With an extensive opera and symphonic repertoire, Pirolli is regularly invited to some of the world's most prestigious opera houses, symphony orchestras, and music festivals. These include:

Berlin Deutsche Oper (Germany), Teatro Colón (Buenos Aires), Teatro São Carlos (Lisbon), Teatro alla Scala (Milan), Teatro dell'Opera (Rome), New National Theatre (Tokyo), Teatro Carlo Felice (Genoa), Maggio Musicale Fiorentino (Florence), Teatro Massimo Bellini (Catania), Teatro Comunale "G. Verdi" (Trieste), Wiesbaden Opera (Germany), Orchestra "A. Toscanini" (Parma), "G. Enescu" Symphony Orchestra (Bucharest), Orchestra Palau de la Música (Valencia), Kyiv Philharmonic Orchestra (Ukraine), Tokyo Symphony Orchestra, Tokyo Philharmonic Orchestra.

He has also participated in major international festivals such as: Aspendos Opera Festival (Antalya), Puccini Opera Festival (Torre del Lago – Italy), Split Opera Festival (Croatia), Avenches Opera Festival (Switzerland), Santander Opera Festival (Spain), Caracalla Opera Festival (Rome), Teatro Massimo Bellini (Catania).
In 2016, he conducted Verdi's Falstaff at the Shanghai Opera, marking the opera's premiere performance in China. In October 2017, he was invited to conduct Lucia di Lammermoor at the Teatro Petruzzelli in Bari.
In Turkey, he regularly performs concerts with the Presidential Symphony Orchestra (CSO), Bilkent

Symphony Orchestra, Borusan Philharmonic Orchestra, and the State Symphony Orchestras of Istanbul, Izmir, Adana, Antalya, and Bursa.

In 2018, he was awarded an honorary doctorate by Ankara University. That same year, he was invited to conduct Rossini's Stabat Mater at the Lisbon Opera for the 150th anniversary of the composer's death. In October 2018, he returned to conduct at the Catania Opera.

In 2019, he conducted Verdi's La Forza del Destino, La Wally, Il Tabarro, and Ernani in Lisbon, and Tosca in Bari.

Since 2021, he has served as the principal conductor and General Music Director of the newly established TRT 2 Philharmonic Orchestra in Turkey.

As of 2022, he has assumed the position of General Music Director at the São Carlos Opera House in Lisbon.

Elvin Hoxha Ganiyev

keman | violin

Elvin Hoxha Ganiyev, *keman*

Halen Almanya Essen'deki Folkwang Universität der Künste'de Prof. Aleksey Semenenko ile Konzertexamen solistlik derecesi eğitimine ve aynı zamanda UdK Berlin'de Prof. Mark Gothoni ile enstrüman solistlik Master eğitimine devam eden Elvin Hoxha Ganiyev, çok küçük yaşta başlayan kariyerini başarılarla örmüş, geniş ve çeşitli bir repertuara sahip bir keman virtüözüdür.

Profesör Krzysztof Wegrzyn ile çalıştığı Almanya'daki Hochschule für Musik Theatre und Medien Hannover'dan Master derecesine, ve ayrıca İspanya'daki Escuela Superior de Música Reina Sofia'dan Profesör Zakhar Bron'un sınıfından lisans derecesine sahiptir.
2019 İKSV İstanbul Kültür Sanat Vakfı tarafından verilen Aydın Gün Teşvik Ödülü'ne layık görüldü.

1997 yılında saygın müzisyenlerden oluşan bir ailede dünyaya gelen Elvin, keman çalmaya beş yaşında başladı. Henüz 8 yaşındayken dedesi Server Ganiyev ile ilk orkestralı konserini verdi ve aynı yıl Zürih Konservatuarı Genç Öğrenci programına kabul edildi.
Elvin, Kremlin Sarayı'nda Vladimir Spivakov'un yönetimindeki Moskova Virtüözleri ile ilk kez uluslararası sahnelere çıktığı 10 yaşından bu yana, dünyanın önde gelen konser salonlarında ve prestijli uluslararası festival sahnelerinde, her zaman seçkin ustalıktaki şefler ve saygın orkestralarla sahne aldı.

Elvin, prestijli uluslararası yarışmalarda çok sayıda ödül ve derece kazandı. 2023'te dünyada saygın yarışmalardan biri olarak kabul edilen Karol Szymanowski International Music Competition'da 2.lik ödülünü aldı. 2021 George Enescu Uluslararası Keman Yarışması'nda yarı finalistlik ve özel iPalpiti Ödülü'nün sahibidir. Aynı yıl yarı finalist olduğu Uluslararası Jascha Heifetz Keman Yarışması'nda İzleyici Ödülü'ne layık görüldü. Elvin ayrıca David Oistrakh Keman Yarışması, Lipinski-Wieniawski Genç Müzisyenler için Yarışma, Berliner Altın Madalya Uluslararası Müzik Yarışması ve Viyana Uluslararası Müzik Yarışması da dahil olmak üzere diğer birçok saygın uluslararası müzik yarışması ödülünün de sahibidir.

2019 yılında Fazıl Say'ın keman konçertosunu icra ettiği ilk albümü "Say's 1001 Nights in the Harem Violin Concerto"yu, 2020 yılında ise "Chausson, Poème Op.25" adlı teklisini dijital müzik platformlarında yayınladı. RCA Red Seal/Sony Music Switzerland çatısı altında "Italian Journey" albümü için LGT Young Soloists ile kayıt yaptı. Cem Esen ve Fazıl Say'ın Keman Sonatlarını seslendirdiği son albümü "Voyages, Chapter Istanbul" 2021'de piyasaya çıktı. Halen hem klasik hem de çağdaş eserler için yeni kayıt projeleri geliştirmektedir.

ÇEV Çağdaş Eğitim Vakfı Türkiye Genç Yetenekler Projesi tarafından desteklenmektedir.

Elvin Hoxha Ganiyev, bir Eugène Sartory arşe ile 1715 tarihli Guiseppe Guarneri "filius Andreae" kemanı çalmaktadır.

Elvin Hoxha Ganiyev, *violin*

Elvin Hoxha Ganiyev is a solo concert violinist with a broad and diverse repertoire who is currently pursuing his Konzertexamen degree at Folkwang Universität der Künste in Essen with Prof. Aleksey Semenenko and his second Master's degree in Instrumentalsolist program of UdK Berlin with Mark Gothoni simultaneously.

He holds a Master's Degree from Hochschule für Musik Theater und Medien Hannover in Germany, where he studied with Professor Krzysztof Wegrzyn, and also a Bachelor's Degree from Escuela Superior de Música Reina Sofía in Spain, from the class of Professor Zakhar Bron.

Elvin was born in 1997 into a family of esteemed musicians and started playing the violin when he was five years old. At the age of 8, he gave his first orchestral concert with his grandfather Server Ganiyev, and that same year he was admitted to the Zurich Conservatory Young Student program. Since the age of 10, when Elvin made his debut with Moscow Virtuosi under the baton of Vladimir Spivakov at the Kremlin Palace, he has always performed with renowned conductors and esteemed orchestras in prominent concert halls and prestigious international festivals throughout the world.

Elvin has won numerous awards and honors at prestigious international competitions. In 2023, he won the 2nd place at the prestigious Karol Szymanowski International Music Competition. He is the Semi-finalist and the winner of the special iPalpiti Prize at the 2021 George Enescu International Violin Competition. The same year, he was also awarded the Public Prize at the International Jascha Heifetz Violin Competition, where he was a semifinalist. Elvin is also the laureate of many other reputable international music competitions, including the David Oistrakh Violin Competition, Lipinski-Wieniawski Competition for Young Musicians, Golden Medal Berliner International Music Competition, and Vienna International Music Competition, to name a few.

He released a debut album in 2019, “Say’s 1001 Nights in the Harem Violin Concerto,” and a single in 2020, “Chausson, Poème Op.25,” on digital music platforms. He recorded with LGT Young Soloists for the “Italian Journey” album under RCA Red Seal/Sony Music Switzerland. His latest album, “Voyages, Chapter Istanbul,” where he performed Cem Esen’s and Fazıl Say’s Violin Sonatas, was released in 2021. He is currently developing new recording projects both for classical and contemporary works.

Elvin founded an ensemble of 15 musicians called “Afterimage Ensemble,” whose purpose is to play lesser-known compositions of composers from minority groups. The ensemble is working on the concert programs and planning performances for the upcoming seasons. Elvin Hoxha Ganiyev is supported by the ÇEV Contemporary Education Foundation of Turkey Young Talents Project. Elvin performs on a 1715 Guiseppe Guarneri “filius Andreae” violin with an Eugène Sartory bow.

Program Notları

Ludwig van Beethoven, Keman Konçertosu, Re Majör, Op. 61

Ludwig van Beethoven (1770–1827), tek keman konçertosu olan Re Majör, Op. 61'i 1806 yılında bestelemiştir. Eser, dönemin önde gelen keman virtüözlerinden Franz Clement (1780–1842) için yazılmış, ancak Beethoven'ın çocukluk arkadaşı Stephan von Breuning'e ithaf edilmiştir. Beethoven'ın olgunluk dönemine denk gelen bu yıllar, bestecinin Op. 59 "Razumovsky" Yaylı Çalgılar Dörtlüleri, Dördüncü Senfoni ve Dördüncü Piyano Konçertosu gibi başyapıtlarını da içerir.

Beethoven, daha önce keman ve orkestra için Fa Majör Romans, Op. 50 ve Sol Majör Romans, Op. 40 adlı iki kısa konçerto benzeri yapıt kaleme almıştı. Ancak Re Majör Keman Konçertosu, bu öncül örneklerin ötesine geçerek biçimsel ve duygusal açıdan büyük ölçekli bir senfonik bütünlük taşır.

Eserin yazım süreci oldukça aceleyle ilerlemiş, besteci solo partiyi konserden yalnızca birkaç gün önce tamamlamıştır. Bu nedenle Franz Clement'in 23 Aralık 1806'da Theater an der Wien'deki prömiyerde partinin bazı bölümlerini "prima vista" (ilk görüşte) çaldığı bilinmektedir. Beethoven, bu duruma esprili bir göndermeyaparakelyazmasıpartisyona"Concerto par clemenza pour Clement" ("Clement için merhametle yazılmış konçerto") notunu düşmüştür.

Prömiyer konserinde Beethoven'ın konçertosunun yanı sıra Mozart, Cherubini ve Handel'in eserleri de seslendirilmiş; Eser, dinleyicilerden olumlu tepkiler alsa da dönemin eleştirmenleri tarafından "fazla uzun" ve "biçimsel olarak dağınık" bulunmuştur. Bu nedenle konçerto Beethoven'ın ölümünden sonraki on yıllar boyunca repertuvardan uzak kalmıştır.

Eserin yeniden keşfi, 1844 yılında 12 yaşındaki Joseph Joachim'in Felix Mendelssohn yönetimindeki Londra Filarmoni Orkestrası ile yaptığı icra sayesinde

gerçekleşmiştir. Bu performans, konçertoyu keman repertuvarının en önemli yapıtlarından biri hâline getirmiştir. Joachim, eseri "Alman keman konçertolarının en yücesi" olarak nitelendirmiştir.

I. Allegro ma non troppo

Konçerto, müzik tarihinin en tanınmış açılışlarından biriyle başlar: timpanide duyulan beş vurgu. Bu sade ama etkileyici motif, eserin tamamında benzer bir yapı oluşturur. Timpani'nin bu kadar belirgin bir biçimde kullanılması, Beethoven'ın orkestra düşüncesindeki yenilikçiliğini gösterir. Orkestral giriş, ılımlı bir temposal genişlik içinde gelişir; temalar genellikle adım adım ilerleyen dizisel melodilerden oluşur ve Fransız keman ekolünün (özellikle Viotti ve Kreutzer) zarif üslubunu yansıtır. Solo kemanın girişi, eserin dramatik yapısını yumuşatan lirik bir karakter taşır. Bu ilk bölüm, yaklaşık 20 dakikalık süresiyle Beethoven'ın senfonik düşüncesinin konçerto formuna en açık biçimde yansıdığı örneklerden biridir.

II. Larghetto

Sol majör tonundaki ikinci bölüm, bir "romans" havası taşır. Sakin ve dingin teması, önce yaylı çalgılar tarafından duyurulur; ardından kornolar, klarnet ve fagot tarafından çeşitlendirilir. Solo keman, bu melodik çizgiye süslemelerle katılır ve yavaş yavaş temayı kendine mal eder. Beethoven burada virtüözlükten ziyade içsel derinliğe yönelmiş, müziği bir çeşit dua ya da iç konuşma hâline getirmiştir. Bölüm, kadans benzeri kısa bir geçişle üçüncü bölüme bağlanır.

III. Rondo. Allegro

Final, klasik bir rondo biçimindedir. Açılıştaki tema, "av borusu" çağrışımı yapan ritmik bir yapıya sahiptir ve keman tarafından alt telde başlatılır. Bu tema, Beethoven'ın Pastoral Senfoni'sinde duyulan halk müziği benzeri neşeyi anımsatır. Ara bölümler, kısa minör geçişlerle zenginleştirilmiştir; bu sayede rondo, yalnızca eğlenceli değil, aynı zamanda dramatik bir derinlik de kazanmıştır. Bölüm, solistin parlak kadansından sonra orkestranın enerjik bir V–I kadansıyla son bulur.

Beethoven konçerto için herhangi bir kadans yazmamıştır. Zaman içinde Joseph Joachim, Fritz Kreisler, Camille Saint-Saëns, Alfred Schnittke ve çağdaş besteci Airat Ichmouratov gibi müzisyenler, esere kendi kadanslarını bestelemişlerdir. Özellikle Kreisler'in romantik üsluptaki kadansları günümüzde en sık icra edilen versiyonlardır.

Besteci, eserin piyano ve orkestra versiyonunu 1807'de düzenlemiş ve Stephan von Breuning'in eşi Julie von Breuning'e ithaf etmiştir. Bu versiyon, Beethoven'ın farklı enstrümantal tınıları nasıl dönüştürebildiğinin ilginç bir örneğidir.

Re Majör Keman Konçertosu, Beethoven'ın en lirik eserlerinden biri olarak kabul edilir. Bestecinin diğer konçertolarında görülen dramatik çatışmalar yerine burada sürekli bir uzlaşma, sakin bir diyalog hâkimdir. Bu yönüyle eser, Beethoven'ın "kahramanlık dönemi" içindeistisnaibirzarafetnoktasıoluşturur.Virtüöziteden ziyade müzikal bütünlüğü önemseyen bu konçerto, 19. yüzyılın sonlarından itibaren Brahms, Tchaikovsky ve Sibelius gibi bestecilere model oluşturmuş; keman repertuvarında simgesel bir doruk noktası hâline gelmiştir.

Ludwig van Beethoven, Senfoni No. 6 Fa Majör, Op. 68 “Pastoral”

Ludwig van Beethoven’ın Fa Majör 6. Senfoni’si, halk arasında bilinen adıyla “Pastoral Senfoni”, bestecinin doğaya duyduğu derin sevginin ve doğa karşısındaki içsel deneyimlerinin müzikal bir ifadesidir. 1808 yılında tamamlanan eser, Beethoven’ın az sayıdaki programatik (betimleyici içerikli) senfonilerinden biridir. Eser, 22 Aralık 1808 tarihinde Viyana’daki Theater an der Wien’de, bestecinin 5. Senfoni’si ile aynı konser programında ilk kez seslendirilmiştir. Dört saat süren bu konser, Beethoven’ın sanatında iki zıt kutbu (kahramanlık ve doğa dinginliği) bir araya getiren tarihsel bir dönüm noktası olmuştur.

Beethoven, yaşamı boyunca doğa ile güçlü bir bağ kurmuştur. Kent yaşamının gürültüsünden kaçarak sık sık Viyana çevresindeki kırsal bölgelere gider, orada beste yapar ve yürüyüşlere çıkardı. Kendi ifadesiyle, “6. Senfoni resmetmekten çok duyguların ifadesidir.” (Mehr Ausdruck der Empfindung als Malerei). Bu anlayış, eserin başlığına da yansımış ve senfoninin tematik yönelimini belirlemiştir.

Eserin ilk taslakları 1802 yılına kadar uzanır. Ancak Beethoven, senfoniyi 1807–1808 yılları arasında, 5. Senfoni üzerinde çalıştığı dönemle eşzamanlı olarak tamamlamıştır. Müziğin yapısal bütünlüğü, doğa betimlemesinden çok duygusal bir deneyimin aktarımı üzerine kurulmuştur. Müzikolog Frank A. D’Accone, Beethoven’ın beş bölümlü anlatı düzenini — çoban ezgileri, kuş sesleri, dere akışı ve fırtına sahneleriyle — Justin Heinrich Knecht’in 1784 tarihli Le Portrait musical de la Nature ou Grande Symphonie adlı eserinden esinlenmiş olabileceğini ileri sürmüştür.

Senfoni, geleneksel dört bölümlü klasik senfoni formundan farklı olarak beş bölümden oluşur. Her bölüm, doğanın farklı bir yönünü ve insanın bu doğa karşısındaki duygusal hâllerini temsil eder.

I. Allegro ma non troppo, “Kır havasının insan ruhunda uyandırdığı neşeli duygular”
İlk tema, kemanlarda duyulan sade ve doğal bir ezgiyle başlar; bu, doğaya adım atan insanın içsel huzurunu yansıtır. Beethoven, kısa motifleri tekrarlayarak doğanın döngüsel yapısını ve sürekliliğini müzikal biçimde somutlaştırır.

II. Andante molto mosso, “Dere kenarında bir sahne”
Yaylı çalgıların eşlik motifleri akan bir derenin sesini anımsatır. Bölümün sonunda yer alan nefesli çalgılar kadansı, doğa seslerinin müzikal temsilini oluşturur: flüt bülbülü, obua bıldırcını, klarnet ise guguk kuşunu taklit eder. Beethoven, bu kuş seslerini partisyona özel olarak not düşmüştür.

III. Allegro, “Köylülerin neşeli eğlencesi”
Bölüm, kırsal yaşamın halk danslarını canlandırır. Beethoven, amatör köylü müzisyenlerin enerjisini mizahi bir dille betimler; bu, halk müziğine duyduğu sempatiyi gösterir. Theodor Adorno, bu scherzonun daha sonra Anton Bruckner’in scherzolarına örnek oluşturduğunu belirtmiştir.

IV. Allegro, “Gökgürültüsü ve Fırtına”
Fa minör tonundaki bu bölüm, senfoninin dramatik merkezidir. Düşük frekansta tremolo yapan kontrbas ve viyolonseller uzaktan gelen gök gürültüsünü çağrıştırırken, kemanlarda duyulan hızlı sekizlikler yağmur damlalarını temsil eder. Pikolo flüt ve timpani yıldırımı ve şimşeği betimler. Fırtına yavaşça dinerek bir gökkuşağı izlenimiyle son bulur ve kesintisiz biçimde finale geçilir.

V. Allegretto, “Çoban şarkısı: Fırtınadan sonra mutluluk ve şükran duyguları”
Çobanların Tanrı’ya şükran duası niteliğindedir. Müzik, huzur ve minnettarlık duygularını taşır; finale doğru tüm orkestranın birleşmesiyle doruk noktasına ulaşır ve eserin sonunda iki güçlü Fa Majör akoruyla kapanır.

Pastoral Senfoni, Beethoven’ın yalnızca doğayı betimlemediği, aynı zamanda onunla metafizik bir birlik arayışına girdiği bir yapıttır. Beethoven’ın doğaya

ilişkin yazışmaları, onun için kırsal yaşamın bir tür ruhsal iyileşme anlamına geldiğini gösterir. 1810 tarihli bir mektubunda Teresa Malfatti'ye şöyle yazar:

"Hiç kimse benim kadar doğayı sevemez. Çalıların, ağaçların, çayırların, kayalıkların arasında dolaşmak beni tarifsiz bir mutluluğa götürür."

Bu yaklaşım, Beethoven'ın doğayı yalnızca estetik bir güzellik olarak değil, insan ruhunu arındıran ve yeniden inşa eden bir güç olarak gördüğünü gösterir. Dolayısıyla 6. Senfoni, doğa taklidi (tone painting) olmaktan çok, doğa deneyiminin ruhsal izdüşümüdür.
Eserin Fa Majör tonalitesi de rastlantısal değildir. Bu ton, Bach'tan itibaren pastoral temalarla ilişkilendirilmiş, "barış ve doğayla uyum"un müzikal simgesi olmuştur.

Estetik açıdan, 6. Senfoni Beethoven'ın 5. Senfoni'sinde görülen "yüce" duygusundan çok, "güzel" duygusuna yönelir. Friedrich Nietzsche'nin belirttiği gibi, güzel olan akılcı, uyumlu ve huzur vericidir; yüce olan ise taşkın, tutkulu ve ürpertici. Beethoven, Pastoral Senfoni'de güzeli merkeze alır; yalnızca "Fırtına" bölümünde kısa süreli bir yüce deneyimi sunar. Bu bölüm, Kant'ın estetikteki formlu güzel ve biçimsiz yüce ayrımını müzikal düzlemde somutlaştırır.

Programme Notes

Ludwig van Beethoven, Violin Concerto in D major, Op. 61

Ludwig van Beethoven (1770–1827) composed his only violin concerto, the Concerto in D major, Op. 61, in 1806. The work was written for one of the leading violinists of the time, Franz Clement (1780–1842), and dedicated to Beethoven's childhood friend Stephan von Breuning. The concerto belongs to Beethoven's mature period, which also saw the creation of such masterpieces as the Op. 59 "Razumovsky" String Quartets, the Fourth Symphony, and the Fourth Piano Concerto.

Before this work, Beethoven had written two shorter concertante pieces for violin and orchestra—the Romance in F major, Op. 50, and the Romance in G major, Op. 40. Yet the Violin Concerto in D major goes far beyond these earlier works in both scale and emotional scope, achieving a true symphonic unity that redefined the genre.

The concerto was composed rather hastily; Beethoven reportedly finished the solo part only a few days before the premiere. Consequently, Franz Clement is said to have played portions of it prima vista (at sight) during the first performance on December 23, 1806, at the Theater an der Wien. Beethoven humorously inscribed on the manuscript "Concerto par clemenza pour Clement" ("Concerto written with clemency for Clement") a pun that alluded both to the performer's name and to the composer's last-minute delivery.

At the premiere, works by Mozart, Cherubini, and Handel were also performed. Although the concerto received polite applause, critics found it "too long" and "formally diffuse." As a result, the piece fell into neglect for several decades after Beethoven's death.
The concerto's revival came in 1844, when the twelve-year-old Joseph Joachim performed it in London with the Philharmonic Society Orchestra under Felix Mendelssohn. This landmark performance brought the work into the standard repertoire, where it has

remained ever since. Joachim would later describe it as “the greatest of all German violin concertos.”

I. Allegro ma non troppo

The concerto opens with one of the most striking gestures in music history: five quiet strokes on the timpani. This simple yet arresting idea serves as a unifying rhythmic motif throughout the work and demonstrates Beethoven’s innovative approach to orchestration. The orchestral introduction unfolds with broad, lyrical lines and themes built largely on stepwise motion, reflecting the elegance of the French violin school—particularly the influence of Viotti and Kreutzer. When the soloist enters, it is not with bravura fireworks but with a poetic lyricism that softens the drama and sets the tone for the dialogue that follows. Beethoven favors musical conversation over display, and the result is a movement of great serenity and symphonic breadth. Lasting about twenty minutes, this first movement stands as one of the most expansive and refined statements in the entire concerto literature.

II. Larghetto

The second movement, in G major, unfolds like a gentle romance. Its serene theme, first presented by the strings, passes tenderly to the horns, clarinets, and bassoons. The solo violin joins with delicate ornamentation, gradually making the theme its own. Beethoven turns inward here: the music feels like a meditation, almost a prayer. A brief cadenza-like passage leads seamlessly into the finale without pause.

III. Rondo. Allegro

The finale, cast in classical rondo form, begins with a spirited hunting theme introduced by the soloist on the violin’s lowest string. The rhythmic vitality and pastoral cheer recall the rustic exuberance of Beethoven’s Pastoral Symphony. Contrasting minor-key episodes lend the movement both humor and depth, while the soloist’s dazzling cadenza ushers in a bright and jubilant conclusion with the orchestra’s vigorous V–I cadence.

Beethoven wrote no cadenzas for this concerto, inspiring later generations of violinists and composers to create their own. Notable contributions include those by Joseph Joachim, Fritz Kreisler, Camille Saint-Saëns, Alfred Schnittke, and the contemporary composer Airat Ichmouratov. Kreisler's romantic and virtuosic cadenzas are the most frequently performed today.

In 1807, Beethoven arranged the concerto for piano and orchestra, dedicating this version to Julie von Breuning, the wife of his close friend Stephan von Breuning. The transcription demonstrates Beethoven's remarkable ability to translate musical ideas between instruments while preserving their essence.

The Violin Concerto in D major stands as one of Beethoven's most lyrical and noble creations. Unlike his other concertos, which often dramatize the tension between soloist and orchestra, this work embodies calm dialogue and reconciliation. It marks a moment of rare grace within Beethoven's so-called "heroic period."

By privileging musical unity over virtuosity, Beethoven reshaped the concerto into a vehicle for introspection and lyric expression—a model that profoundly influenced later composers such as Brahms, Tchaikovsky, and Sibelius. Today, it remains a pinnacle of the violin repertoire, both serene and sublime.

Ludwig van Beethoven, Symphony No. 6 in F Major, Op. 68 “Pastoral”

Ludwig van Beethoven’s Symphony No. 6 in F major, Op. 68 — widely known as the “Pastoral Symphony” — is a musical expression of the composer’s profound love of nature and his inner reflections upon it. Completed in 1808, the work stands among Beethoven’s few programmatic (descriptive) symphonies. It was first performed on 22 December 1808 at Vienna’s Theater an der Wien, on the same historic concert that featured the premiere of the Fifth Symphony. That four-hour marathon program marked a decisive moment in Beethoven’s artistic evolution, uniting two opposite poles of his musical world: heroic struggle and pastoral serenity.

Beethoven maintained throughout his life a deep, almost spiritual connection with nature. To escape the bustle of city life, he often retreated to the countryside around Vienna to walk and compose. In his own words, the Sixth Symphony is “more the expression of feeling than painting” (Mehr Ausdruck der Empfindung als Malerei). This idea — that the work conveys emotional impressions of nature rather than literal depictions — defines its aesthetic character and purpose.

The first sketches of the Pastoral Symphony date back to 1802, but Beethoven completed it between 1807 and 1808, while working concurrently on the Fifth Symphony. Structurally, the music emphasizes unity and continuity; rather than merely painting natural scenes, it evokes a deeply personal emotional experience.

Musicologist Frank A. D’Accone has suggested that Beethoven may have drawn inspiration for his five-movement narrative — featuring shepherd songs, birdsong, flowing water, and a thunderstorm — from Justin Heinrich Knecht’s 1784 work Le Portrait musical de la Nature ou Grande Symphonie.

Departing from the traditional four-movement Classical symphony model, the Pastoral unfolds in five movements, each portraying a distinct aspect of nature and the human response to it.

I. Allegro ma non troppo, “Awakening of cheerful feelings upon arrival in the countryside”
The opening theme, introduced by the violins, is simple and unadorned, reflecting the inner peace of one who has just arrived in nature. Through the repetition of short motifs, Beethoven conveys the cyclical and self-sustaining rhythm of the natural world.

II. Andante molto mosso, “Scene by the brook”
The gentle flow of the strings evokes the murmuring of a brook. Toward the end of the movement, the winds depict birdsong in one of Beethoven’s most famous touches of tone painting: the flute imitates the nightingale, the oboe the quail, and the clarinet the cuckoo. Beethoven carefully marked these bird calls in the score himself.

III. Allegro, “Merry gathering of country folk”
This movement captures the exuberance of rustic dancing. Its lively rhythms and humorous wind passages depict the unpolished charm of village musicians, reflecting Beethoven’s affection for folk life and popular music. Philosopher Theodor W. Adorno later noted that this scherzo served as a model for Anton Bruckner’s later scherzos.

IV. Allegro, “Thunderstorm”
Set in F minor, this is the dramatic heart of the symphony. Low tremolos in the basses and cellos suggest distant thunder, while rapid violin figures depict raindrops. The piccolo and timpani vividly portray lightning and thunderclaps. As the storm subsides, the music gently transitions — without pause — into the serene finale.

V. Allegretto, “Shepherd’s song: Happy and thankful feelings after the storm”
This concluding movement is a hymn of gratitude, in which shepherds give thanks after the storm’s passing. The mood is one of calm contentment and

spiritual renewal. As the full orchestra joins together, the symphony closes with two radiant F major chords — a symbol of peace and harmony restored.
Beethoven's Pastoral Symphony is far more than a series of nature scenes; it is a metaphysical meditation on the unity between humanity and the natural world. His letters reveal that the countryside was a place of healing and spiritual restoration. Writing to Therese Malfatti in 1810, he confessed:

"No one can love the country as much as I do. Walking among bushes, trees, and rocks fills me with indescribable joy."

For Beethoven, nature was not merely an aesthetic pleasure but a moral and spiritual force, capable of purifying and renewing the soul. The Sixth Symphony therefore transcends "tone painting" to become a profound musical expression of the human experience of nature.

The choice of F major is also significant: since the time of Bach, this key had been associated with pastoral imagery and the harmony of nature. In contrast to the sublime heroism of the Fifth Symphony, the Pastoral turns toward the beautiful — a realm of balance, harmony, and serenity.
As Friedrich Nietzsche observed, the beautiful is rational, ordered, and peaceful, whereas the sublime is overwhelming and awe-inspiring. Beethoven's Pastoral embraces the former, reserving the sublime only for the brief eruption of the "Thunderstorm." In this sense, the work enacts Immanuel Kant's philosophical distinction between the formful beauty of the natural world and the formless grandeur of the sublime — rendered here in music.

Orkestra
Orchestra

I. Keman
Murat Anıl Erginol, *konzertmeister**
Aslı Sıla Akdağ
Kamuran Aksel Yeşillik
Erhan Aytaç
Ozan Uludağ*
İlayda Zeynep Köksal*
Kerem Can Teomete*
Furkan Ayhan*

II. Keman
Halit Sarp
Miray Çakır
Kazım Hasanefendioğlu*
Ayça Akünal Özalp*
Ahmet Düzenoğlu*
Ozan Dinç*

Viyola
Yağmur Cemgünal
Sinem Sadrazam
Tüzel Ergün
Caner Soyberk*
Mehmet Çağdaş Tuncer*

Viyolonsel
Püren Eda Gözer
Pınar Bayraktar
Lale Efendiev*
Doğa Sayğı*

Kontrbas
Tunç Çivril
Yalçın Özen*

Flüt
Pamir Kolat**
Gizem Meriç Kılıç

Obua
Eylül Can Akdağ
Burcu Dursun Şentürk*

Klarnet
Ömer Berk Taraklı
Doğa Yürümez*

Fagot
Tılsım Bufe Muratal**
İdil Bilbay

Korno
Barış Bayer*
Tuğçe Divrik*

Trompet
Uğur Hikmet Altunbaşlıer
Tuğba Divrik*

Trombon
Kumsal Germen*
Emircan Birgül*

Timpani
Ali Can Öztan

*** Misafir Sanatçı**
**** Grup Şefi**

Gelecek Konser
Next Concert

10. YIL KONSERİ

Rengim Gökmen, *şef | conductor*
Kristine Balanas, *keman | violin*

27.11.2025-20.00

Rauf Raif Denktaş Kültür ve Kongre Sarayı Gazimağusa
Rauf Raif Denktaş Culture and Congress Center Famagusta

28.11.2025-20.00

Cumhurbaşkanlığı Yerleşkesi “Mavi Salon” Lefkoşa
Presidential Complex “Blue Hall” Nicosia

Ali Hoca — Küçük Kıbrıs Süiti, Op.25
Little Cyprus Suite, Op.25

Johannes Brahms — Keman Konçertosu, Re Majör, Op.77
Violin Concerto in D Major, Op.77

Ludwig van Beethoven — Senfoni No. 3, Mi bemol Majör, Op.55 “Eroica”
Symphony No. 3 in E-flat Major, “Eroica”

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti
Cumhurbaşkanlığı
Senfoni Orkestrası

@kktccso

KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ
CUMHURBAŞKANLIĞI